

Legal Problems Concerning the Control of Sharing Circle Under the Sharing Play Act B.E. 2534

Suwanan Suwannabut¹ and Siwaporn Saowakon²

Master of Laws program students Business Law Subject Group, Faculty of Law, Sripatum University, Thailand

Lecturer for the Master of Laws program, Faculty of Law, Sripatum University, Thailand

Author Email: maysuwanan.14041995@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-4369-1779>

E-mail: siwaporn.so@spu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-8596-2203>

Received 26/10/2023

Revised 14/12/2023

Accepted 20/12/2023

Abstract

Background and Aims: Sharing is considered a type of informal money-raising, but it is a legal and legal way to raise money outside the system. But it must be done under the terms and conditions specified by law. Although sharing is a form of fundraising, it is not an informal loan with an interest rate that is higher than what is required by law. Thus, this paper aims to (1) investigate the background, concepts, theories, and principles of the sharing circle under of Legal Entity Share Lending Circle Act B.E. 2534 and (2) explore the legal measures of Thailand and the foreign countries of the sharing circle under of Legal Entity the Share Lending Circle Act B.E. 2534, (3) analyze problems on the legal problems related of the sharing circle under of Legal Entity the Share Lending Circle Act B.E. 2534, (4) and propose approaches to solve the legal problems related of the sharing circle under of Legal Entity the Share Lending Circle Act B.E. 2534.

Methodology: This thesis applied a qualitative research methodology using documentary research. This thesis on the legal problems concerning the control of sharing circles under of Legal Entity the Share Lending Circle Act B.E. 2534

Results: (1) Regarding the problems of the chairman of the share lending circle of the Legal Entity, Section 5 of the Share Lending Circle Act B.E. 2534 prohibits the Legal Entity from being the chairman of the share lending circle or organizing the share lending circle in any case. This leads to difficulty in investigating the existence of the chairman of the share lending circle; (2) Regarding the problems of the ordinary person being the chairman of the share lending circle, Section 6 of the Share Lending Circle Act B.E. 2534 allows the ordinary person to be the chairman of the share lending circle or organize the share lending circle. This enables the violation of being the chairman of the share lending circle by (1)-(4) without the mechanisms for controlling and inspecting the violation of the restriction; (3) Regarding the permit issuance

and the control of the share lending circle, the Share Lending Circle Act B.E. 2534 does not specify the permit application for doing a business as the chairman of the share lending circle or a person who organizes the share lending circle, which leads to a lack of mechanisms for registering and inspecting the business act of the chairman of the share lending circle; and (4) Regarding the problems of investigating the location of the share lending circle, the Share Lending Circle Act B.E. 2534 does not specify the location of the share lending circle leading a lack of information on locations or places in doing the business transaction, places in bidding share, and places in receiving the common funds in case of a person bidding a share. Therefore, the researcher would like to propose amendments to the Share Lending Circle Act B.E. 2534 to solve the legal problems by (1) allowing only the Legal Entity to do business as the chairman of the share lending circle, (2) prohibiting the ordinary person from doing the business as the chairman of the share lending circle, (3) specifying the permit application for doing a share lending business, and (4) informing the company location.

Conclusion: The study highlights significant legal challenges in the regulation of ride-sharing services. The existing law poses issues related to corporate and individual operators, lacks provisions for licensing and oversight, and fails to address the crucial aspect of location verification. To address these shortcomings, the researcher recommends amendments to the Ride-Sharing Act of 1991, specifically targeting restrictions on corporate involvement, prohibitions on individual operators, the implementation of licensing requirements, and the mandatory disclosure of business locations for effective oversight and control.

Keywords: Chairman of Share Lending Circle; Legal Entity

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534

สุวณัฐ สุวรรณบุตร และ ศิวพร เสาวคนธ์

¹ นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การเล่นแชร์ก็ถือว่าการระดมเงินนอกระบบประเภทหนึ่งแต่เป็นการระดมเงินนอกระบบที่ถูกกฎหมายและมีกฎหมายบังคับใช้ แต่ก็ต้องกระทำภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ ถึงแม้ว่าการเล่นแชร์จะเป็นการระดมทุนแต่ก็ไม่ใช่เป็นเงินกู้ยืมนอกระบบที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 (2) มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ต่างประเทศและประเทศไทย (3) ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 (4) เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534

ระเบียบวิธีวิจัย: วิทธานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534

ผลการศึกษา: (1) ปัญหาเกี่ยวกับนายวงแชร์ของนิติบุคคล พบว่าพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 5 ได้บัญญัติห้ามนิติบุคคลเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ทุกกรณี ส่งผลให้การตรวจสอบสถานะความมีตัวตนของนายวงแชร์เป็นเรื่องยาก (2) ปัญหาเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 6 ได้บัญญัติให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ได้ ส่งผลให้การฝ่าฝืนข้อจำกัดในการเป็นนายวงแชร์ตาม (1)-(4) ที่กฎหมายกำหนดห้ามไว้สามารถทำได้ โดยปราศจากกลไกในการควบคุมและตรวจสอบการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าว (3) ปัญหาเกี่ยวกับการจัดให้มีการออกใบอนุญาตและการควบคุมการเล่นแชร์ ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ไม่ได้มีการบัญญัติไว้ถึงเรื่องของการขอใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์หรือผู้ที่จัดให้มีการเล่นแชร์ ส่งผลให้ขาดกลไกในการขึ้นทะเบียนและตรวจสอบการประกอบธุรกิจของนายวงแชร์ (4) ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์ ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับสถานที่ในการเล่นแชร์เอาไว้ ส่งผลให้ขาดข้อมูลแหล่งที่ตั้งหรือสถานที่ในทำธุรกรรมทางธุรกิจ สถานที่ในการประชุมแชร์ และสถานที่ในการรับทุนกองกลางในกรณีที่มีผู้ประชุมแชร์ได้ ดังนั้น จึงได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 โดยกำหนดให้ (1) กำหนดให้นิติบุคคลเท่านั้นที่ประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์ได้ (2) กำหนดห้ามบุคคลธรรมดาประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์ (3) กำหนดให้มีการขอใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจแชร์ (4) กำหนดให้แจ้งข้อมูลสถานที่ตั้งของบริษัท

สรุปผล: การศึกษานี้เน้นย้ำถึงความท้าทายทางกฎหมายที่สำคัญในการควบคุมบริการแชร์รถ กฎหมายที่มีอยู่ก่อให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบริษัทและผู้ปฏิบัติงานรายบุคคล ขาดข้อกำหนดในการออกใบอนุญาตและการ

กำกับดูแล และล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของการตรวจสอบสถานที่ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ ผู้วิจัยแนะนำให้แก้ไขกฎหมาย Ride-Sharing Act ปี 1991 โดยเฉพาะการกำหนดเป้าหมายข้อจำกัดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กร การห้ามผู้ประกอบการแต่ละราย การดำเนินการตามข้อกำหนดการออกใบอนุญาต และการเปิดเผยสถานที่ตั้งธุรกิจภาคบังคับเพื่อการกำกับดูแลและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: นายวงแชร์; นิติบุคคล

บทนำ

คำว่าแชร์นั้นเกิดขึ้นมานานนับ 100 ปีในประเทศไทย เกิดขึ้นก่อนที่จะเกิดสถาบันการเงินใด ๆ เสียอีก จุดเริ่มต้นของ “แชร์” มาจากชาวจีนสมัยก่อนที่มักจะนัดเพื่อนมาทานอาหารร่วมกันหรือที่เรียกว่า “โต๊ะแชร์” ในสมัยนั้นถ้าบุคคลใดที่ได้เงินจากการเล่นแชร์ในกลุ่มหรือที่เรียกว่า “เปียแชร์” มากก็จะเลี้ยงอาหารคนทั้งวง สิ่งเหล่านี้เรียกว่า “การเล่นแชร์” คือการให้สมาชิกลงเงินจำนวนเท่ากันเพื่อจัดสรรแก่สมาชิกผู้เสนอดอกเบี้ย หรือผลตอบแทนสูงสุดที่เรียกว่า “การเปียแชร์” ให้ได้รับเงินทุนกองกลางไปใช้ก่อนและเวียนไปจนครบจำนวน สมาชิกเรียกการลงเงินนั้นว่า “เล่นแชร์” ซึ่งการเล่นแชร์เป็นวิธีการระดมเงินมาลงทุนเนื่องจากได้รับผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบดอกเบี้ยในอัตราที่สูง (วริวรรณ์ พิพัฒน์เกื้อกูล, 2566) จึงทำให้มีผู้นิยมลงทุน เล่นแชร์มากขึ้น จากนั้นแชร์ได้ถูกนำมาใช้ในทางที่ผิด เกิดเป็นแชร์ลูกโซ่ คดีโกงแชร์และการฉ้อโกงประชาชน จนกลายมาเป็นเรื่องที่อันตรายต่อประชาชนอย่างมาก ซึ่งก็มีคดีใหญ่ ๆ ให้เห็นกันในสังคม เช่น คดีโกงแชร์ของ แม่ชม้อย แชร์ชาเตอร์ แชร์เสมาฟ้าคราม ธุรกิจจัดสรรวันพักผ่อนของบริษัทลิสเซอร์อินเตอร์กรุ๊ปจำกัดและ ธุรกิจการเก็งกำไรอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นต้น ที่ปรากฏผู้เสียหายหลายพันคนและมีมูลค่า ความเสียหายมหาศาล ในการโกงแชร์ในต่อนั้น เป็นการนำธุรกิจมาบังหน้า เพื่อที่จะให้ประชาชนระดม เงินทุนไปลงทุนเพราะเสนอดอกเบี้ยที่มีอัตราที่สูงมาก เมื่อเกิดการฉ้อโกงกันเกิดขึ้น และมีผู้เสียหายเป็นจำนวน มากมีมูลค่าความเสียหายเป็นจำนวนมหาศาล รัฐบาลจึงได้ทำให้การเล่นแชร์ถูกกฎหมายและได้ออกกฎหมาย เข้ามาควบคุมในการเล่นแชร์ โดยได้ตราพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ ขึ้นบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2534 และให้มีผล บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ตามความในมาตรา 2 ของพระราชบัญญัตินี้

จากพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ที่ออกมาควบคุมในการเล่นแชร์ที่มีข้อกำหนดต่าง ๆ ไว้ใน ถึงแม้ว่าในปัจจุบันการเล่นแชร์จะถูกกฎหมายก็ตาม แต่ก็ยังเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นให้เห็นในสังคม ซึ่งกฎหมายได้ ห้ามนิติบุคคลเป็นนายวงแชร์นั้น รัฐมองว่าในกรณีที่นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์(วิทยา เบ็ญจาทิกุล, 2549) จะทำให้มีช่องทางในการฉ้อโกงหรือหลอกลวงให้ประชาชนหลงเชื่อและนำเงินมาลงทุน จนทำให้เกิดความเสียหาย ขึ้นยากที่จะแก้ไขได้ แต่การที่รัฐบาลเร่งออกกฎหมายมาควบคุมนิติบุคคลนั้น เป็นการเปิดช่องให้บุคคลธรรมดา ที่กฎหมายอนุญาตให้เป็นนายวงแชร์ได้นั้น ย่อมเป็นช่องทางในการหาผลกำไรจากการเล่นแชร์เป็นการลงทุน อีกรูปแบบหนึ่งของบุคคลธรรมดา หรือที่เรียกว่าเป็นการลงทุนเชิงธุรกิจในการเล่นแชร์ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทแต่การที่บุคคลธรรมดาอาศัยช่องทางนี้ในการหาผลกำไร เท่ากับว่าเป็นการดำเนินเป็นธุรกิจ ที่ไม่ได้จดทะเบียนและยังหลีกเลี่ยงการเสียภาษีของเงินได้นิติบุคคลที่มีรายได้เกินจำนวนที่ต้องเสียให้กับรัฐ จึง เป็นปัญหาตามมาได้

อย่างไรก็ตาม การเล่นแชร์ก็ถือว่าเป็นการระดมเงินนอกระบบประเภทหนึ่งแต่เป็นการระดมเงินนอกระบบที่ถูกกฎหมายและมีกฎหมายบังคับใช้ แต่ก็ต้องกระทำภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้

ถึงแม้ว่าการเล่นแชร์จะเป็นการระดมทุนแต่ก็ไม่ใช่ว่าเป็นเงินก้อนนอกระบบที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดแต่ก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน รัฐจึงได้ออกกฎหมายห้ามนิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ เพราะกลัวว่าเมื่อนิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ได้นั้น จะดำเนินการในรูปแบบธุรกิจแชร์รูปแบบหนึ่งที่เป็นการเล่นแชร์ ซึ่งรัฐมองว่าการประกอบธุรกิจแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์นั้น นอกจากจะอันตรายต่อประชาชนแล้ว ยังกระทบต่อการระดมเงินออมของสถาบันการเงินที่ทางราชการสนับสนุนและรับผิดชอบอยู่ และรัฐบาลยังมองว่าการเล่นแชร์นั้นส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจอีกด้วย เนื่องจากการระดมเงินออมของสถาบันการเงินหรือเรียกว่า การให้สินเชื่อ นั้น มีปัญหาว่า การให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน โดยมีการให้สินเชื่อไม่ทั่วถึงจนทำให้ผู้ประกอบการรายได้น้อย เกษตรกร หรือผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้สำหรับการดำเนินธุรกิจได้ (สุจิตรา จำปาทอง, 2556) และอย่างที่รู้ ๆ กันว่า สำหรับคนที่ไม่มีเงินเดือน ไม่มีรายได้ประจำ การกู้ยืมจากสถาบันการเงินเป็นเรื่องที่ยากมาก ซึ่งมากกว่าบุคคลที่มีเงินเดือนประจำ โดยเฉพาะการเริ่มต้นทำกิจการในช่วงแรก ๆ ที่ยังถือว่า “ไม่มีประวัติทางธุรกิจ” นั้นจะกู้ยืมจากสถาบันการเงินนั้นเป็นไปได้ยาก หรือถ้ากู้ยืมได้ ก็จะได้ในจำนวนที่น้อยซึ่งไม่พอที่จะนำมาหมุนเวียนในการเริ่มทำกิจการได้ บางคนเมื่อหมดหนทาง จึงได้หันไปหาเงินก้อนนอกระบบซึ่งมีดอกเบี้ยที่สูงมาก อาจจะถูกรีดดอกเบี้ยไปถึงร้อยละสิบต่อวันหรือสูงกว่า 100 บาท แต่ต้องจ่ายดอกเบี้ยทุกวันวันละ 20 บาท เช่นนี้แค่ 5 วันดอกเบี้ยก็เท่าเงินต้นแล้ว ฉะนั้นบุคคลกลุ่มนี้จึงต้องหาช่องทางเพื่อหาเงินด้วยวิธีการ “ระดมทุน” จากกลุ่มเพื่อน คนรู้จักที่ไว้เนื้อเชื่อใจกันโดยการการเล่นแชร์ (กรุงเทพธุรกิจ, 2564) แม้ว่าจะเป็นการเล่นแชร์นอกระบบ แต่การเล่นแชร์ก็มีความหมายรองรับ การเล่นแชร์จึงเป็นช่องทางอีกช่องทางหนึ่งให้กับผู้ที่สนใจแหล่งเงินก้อนนอกระบบที่ถูกกฎหมายและปลอดภัยต่อการนำเงินไปลงทุนเพื่อที่จะได้ทุนกองกลางมาใช้ก่อน ซึ่งต่างประเทศบางประเทศที่มีเศรษฐกิจดีกว่าประเทศไทย เช่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ รัฐบาลในประเทศนั้นยังมีการสนับสนุนกองทุน หรือที่เรียกว่า The chit funds หรือที่เข้าใจได้ง่ายคือ การเล่นแชร์ และรัฐบาลสิงคโปร์ยังมองว่าไม่ได้เป็นการกระทบต่อการระดมเงินออมของสถาบันการเงินที่รัฐสนับสนุนและรับผิดชอบอยู่และไม่ได้มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเลย ซึ่งในการเล่นแชร์ในสาธารณรัฐสิงคโปร์ยังทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีอีกด้วย เพราะมีการหมุนเวียนของเงินตรา จากการสำรวจการเล่นแชร์ในปัจจุบัน ผู้วิจัยเห็นว่า การเล่นแชร์ ไม่ได้มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจเลย ยิ่งทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น เพราะมีการหมุนเวียนนำเงินออกมาใช้ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้นำเงินนั้นไปออมกับสถาบันการเงินต่าง ๆ ก็ตาม ก็ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ ซึ่งในกรณีนี้การประกอบธุรกิจการเล่นแชร์นั้นซึ่งรัฐมองว่าเป็นอันตรายต่อประชาชน ถ้าหากได้ดำเนินการเป็นธุรกิจ ก็จะมีการจดทะเบียน การตรวจสอบ และมีการขออนุญาตสำหรับผู้ที่จะเป็นนายวงแชร์ แต่ถ้าหากว่าบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ในการตรวจสอบเป็นไปได้ยากมาก และมีความพร้อมเป็นนายวงแชร์หรือไม่ และทุนสำรองในการเป็นนายวงแชร์พอที่จะหมุนเวียนไม่ให้แชร์ล้มได้หรือไม่

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้และแบ่งประเด็นปัญหาออกเป็น ดังนี้ 1) ปัญหาเกี่ยวกับนายวงแชร์ของนิติบุคคล 2) ปัญหาเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ 3) ปัญหาเกี่ยวกับการจัดให้มีการออกใบอนุญาตและการควบคุมการเล่นแชร์ 4) ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์

ดังนั้น จากปัญหาที่กล่าวมาในช่วงต้นนั้นพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อธุรกิจวงแชร์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ จึงเป็นที่มาของการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคล โดยศึกษากฎหมายต่างประเทศเป็นแนวทาง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ของต่างประเทศและประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534
4. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534

ระเบียบวิธีการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเอกสาร(Documentary Research) โดยจะศึกษาวิจัยค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเล่นแชร์ ประกอบด้วย พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 วิทยานิพนธ์ บทความ งานวิชาการ และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกฎหมายการเล่นแชร์ของต่างประเทศ เช่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินเดีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา และข้อเสนอแนะของบุคลากรและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเอกสารที่ได้มาจากการค้นคว้าในห้องสมุด รวมถึงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ผู้วิจัยสามารถสรุป ผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับนายวงแชร์ของนิติบุคคล ผลการศึกษาพบว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 5 ซึ่งมีการกำหนดห้ามมิให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ รวมไปถึงการห้ามนิติบุคคลสัญญาว่าจะใช้เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดแทนนายวงแชร์ หรือผู้จัดให้มีการเล่นแชร์หรือสมาชิกวงแชร์ เป็นการปิดช่องทางไม่ให้นิติบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเล่นแชร์ได้เลย ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิและความสามารถของนิติบุคคลในการเป็นนายวงแชร์ จึงเป็นปัญหาตามมาในปัจจุบัน หากมีการอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ได้ และกำหนดข้อจำกัดต่าง ๆ ไว้ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ ก็จะทำให้เกิดปัญหาได้น้อยลง รวมทั้งในการตรวจสอบ สอดส่อง ดูแลของหน่วยงานที่รับผิดชอบก็จะทำได้ง่ายยิ่งขึ้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ ผลการศึกษาพบว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 6 ซึ่งกำหนดให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ แต่ก็มีข้อจำกัด ในการเป็นนายวงแชร์ของบุคคลมีอยู่ 4 กรณี ตามมาตรา 6 (1)-(4) คือ 1. ห้ามบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ซึ่งมีจำนวนวงแชร์รวมกันมากกว่า 3 วง 2. ห้ามมีจำนวนสมาชิกในวงแชร์รวมกันทุกวงต้องไม่เกิน 30 คน 3. ห้ามมีกองทุนกลางต่อหนึ่งวงรวมกันทุกวงเป็นมูลค่ามากกว่าจำนวน ไม่เกิน 300,000 บาท 4. ห้ามนายวงแชร์หรือผู้จัดให้มีการเล่นแชร์นั้นได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นนอกจากสิทธิ์ที่ได้รับทุนกองกลางในการเข้าร่วมเล่นแชร์วงใดวงหนึ่งโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย ซึ่งข้อห้ามที่รัฐได้กำหนดห้ามไว้นั้น ปัญหาที่มีอยู่ว่า ในกรณีที่บุคคลเป็นนายวงแชร์นั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ไม่สามารถทราบได้เลยว่า บุคคลธรรมดาคนใดที่ประกอบอาชีพเป็นนายวงแชร์ ในกรณีที่รัฐอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ได้นั้น ก็เพื่อไม่ให้เกิดการประกอบธุรกิจเล่นแชร์ จึงได้กำหนดข้อห้ามตาม (1)-(4) เอาไว้ ซึ่งปัจจุบันได้มีการประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์อย่างกว้างขวางและมีการฝ่าฝืนตามข้อห้ามที่รัฐกำหนดเอาไว้ด้วย

3. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดให้มีการออกใบอนุญาตและการควบคุมการเล่นแชร์ ผลการศึกษาพบว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ไม่ได้บัญญัติถึงการจัดให้มีการออกใบอนุญาตและการควบคุมในการเล่นแชร์ ซึ่งทำให้เป็นปัญหาในการตรวจสอบว่าบุคคลใดประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์บ้าง และบุคคลใดที่มีการจัดตั้งวงแชร์ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา 6 (1)-(4) หรือไม่ ซึ่งยังคงเป็นปัญหาอยู่ และรัฐก็ไม่ได้มีการแก้ไข หรือเพิ่มเติมพระราชบัญญัติในส่วนนี้ด้วยจนถึงปัจจุบัน อนึ่ง มาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ อาทิเช่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา ได้มีการบัญญัติถึงเรื่องของการจดทะเบียนขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์เอาไว้ทั้ง 3 ประเทศ ถ้าหากว่าบุคคลใดไม่ขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์ ก็จะไม่สามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวนี้ได้เลย

4. ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์ ผลการศึกษาพบว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ไม่ได้บัญญัติถึงสถานที่ตั้งของการเล่นแชร์เอาไว้ในกฎหมาย ซึ่งจากการสำรวจการเล่นแชร์ในปัจจุบันพบว่า ปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ที่เรียกว่า แอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกัน ทั้งระยะใกล้ และระยะไกล ๆ ก็สามารถติดต่อกันได้ในปัจจุบัน เช่น Facebook หรือ Line การเล่นแชร์จะนิยมเล่นกันในหมู่เพื่อนสนิท และจากการเชิญชวนให้เข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นปัญหาได้ว่า ในการจัดตั้งวงแชร์นั้นเป็นการประกอบธุรกิจที่รัฐห้ามไว้หรือไม่ และการเล่นแชร์นั้นฝ่าฝืนตามบทบัญญัติมาตรา 6 (1)-(4) หรือไม่ ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบได้

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ผู้วิจัยสามารถสรุป ผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับนายวงแชร์ของนิติบุคคล ผลการศึกษาพบว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 5 ซึ่งมีการกำหนดห้ามมิให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ รวมไปถึงการห้ามนิติบุคคลสัญญาว่าจะใช้เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดแทนนายวงแชร์ หรือผู้จัดให้มีการเล่นแชร์หรือสมาชิกวง

แชร์ เป็นการปิดช่องทางไม่ให้นิติบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเล่นแชร์ได้เลย ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิและความสามารถของนิติบุคคลในการเป็นนายวงแชร์ จึงเป็นปัญหาตามมาในปัจจุบัน หากมีการอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ได้ และกำหนดข้อจำกัดต่าง ๆ ไว้ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ ก็จะทำให้เกิดปัญหานี้ได้น้อยลง รวมทั้งในการตรวจสอบ สอดส่อง ดูแลของหน่วยงานที่รับผิดชอบก็จะทำได้ง่ายยิ่งขึ้น ยิ่งขึ้น อาทิเช่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา ได้มีการบัญญัติอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ได้ แต่ก็มีข้อกำหนดเงื่อนไขในการเป็นนายวงแชร์ของนิติบุคคลของแต่ละประเภทที่แตกต่างกันออกไป แต่ก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ทั้ง 3 ประเภทในเรื่องของการอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ บางประเทศอนุญาตให้เฉพาะนิติบุคคลเท่านั้นที่สามารถเป็นนายวงแชร์ เช่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา เป็นต้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ ผลการศึกษาพบว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 6 ซึ่งกำหนดให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ แต่ก็มีข้อจำกัด ในการเป็นนายวงแชร์ของบุคคลมีอยู่ 4 กรณี ตามมาตรา 6 (1)-(4) คือ 1 ห้ามบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ ซึ่งมีจำนวนวงแชร์รวมกันมากกว่า 3 วง 2 ห้ามมีจำนวนสมาชิกในวงแชร์รวมกันทุกวงต้องไม่เกิน 30 คน 3 ห้ามมีกองทุนกลางต่อหนึ่งวงรวมกันทุกวงเป็นมูลค่ามากกว่าจำนวน ไม่เกิน 300,000 บาท 4 ห้ามนายวงแชร์หรือผู้จัดให้มีการเล่นแชร์นั้นได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นนอกจากสิทธิที่ได้รับทุนกองกลางในการเข้าร่วมเล่นแชร์วงหนึ่งวงใดโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย ซึ่งข้อห้ามที่รัฐได้กำหนดห้ามไว้นั้น ปัญหามีอยู่ว่า ในกรณีที่บุคคลเป็นนายวงแชร์นั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ไม่สามารถทราบได้เลยว่า บุคคลธรรมดาคนใดที่ประกอบอาชีพเป็นนายวงแชร์ ในกรณีที่รัฐอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ได้นั้น ก็เพื่อไม่ให้มีการประกอบธุรกิจเล่นแชร์ จึงได้กำหนดข้อห้ามตาม (1)-(4) เอาไว้ ซึ่งปัจจุบันได้มีการประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์อย่างกว้างขวางและมีการฝ่าฝืนตามข้อห้ามที่รัฐกำหนดเอาไว้ด้วย ซึ่งทำให้เป็นปัญหาในการตรวจสอบได้ว่าบุคคลใดบ้างที่ดำเนินการเป็นนายวงแชร์ฝ่าฝืนบทบัญญัติ (1)-(4) หรือไม่ ซึ่งในกรณีนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ไม่สามารถทราบได้เลยถึงปัญหาดังกล่าว

3. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดให้มีการออกใบอนุญาตและการควบคุมการเล่นแชร์ ผลการศึกษาพบว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ไม่ได้บัญญัติถึงการจัดให้มีการออกใบอนุญาตและการควบคุมในการเล่นแชร์ ซึ่งทำให้เป็นปัญหาในการตรวจสอบว่าบุคคลใดประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์บ้าง และบุคคลใดที่มีการจัดตั้งวงแชร์ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา 6 (1)-(4) หรือไม่ ซึ่งยังคงเป็นปัญหาอยู่ และรัฐก็ไม่ได้มีการแก้ไข หรือเพิ่มเติมพระราชบัญญัติในส่วนนี้ด้วยจนถึงปัจจุบัน อนึ่ง มาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศ อาทิเช่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา ได้มีการบัญญัติถึงเรื่องของการจดทะเบียนขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์เอาไว้ทั้ง 3 ประเทศ ถ้าหากว่าบุคคลใดไม่ขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์ ก็จะไม่สามารถประกอบธุรกิจดังกล่าวนี้ได้เลย ซึ่งถ้าหากว่าประเทศไทยมีการบัญญัติเพิ่มกฎหมายในส่วนนี้ ก็จะทำให้การดำเนินการเล่นแชร์

นั้น เป็นระบบ ระเบียบมากยิ่งขึ้น สามารถตรวจสอบได้ง่ายกว่ากรณีที่ไม่มีการจดทะเบียนขอใบอนุญาตจากหน่วยงาน

4. ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์ ผลการศึกษาพบว่า เนื่องด้วยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ไม่ได้บัญญัติถึงสถานที่ตั้งของการเล่นแชร์เอาไว้ในกฎหมาย ซึ่งจากการสำรวจการเล่นแชร์ในปัจจุบันพบว่า ปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ที่เรียกว่า แอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกัน ทั้งระยะใกล้ และระยะไกล ๆ ก็สามารถติดต่อกันได้ในปัจจุบัน เช่น Facebook หรือ Line การเล่นแชร์จะนิยมเล่นกันในหมู่เพื่อนสนิท และจากการเชิญชวนให้เข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นปัญหาได้ว่า ในการจัดตั้งวงแชร์นั้นเป็นการประกอบธุรกิจที่รัฐห้ามไว้หรือไม่ และการเล่นแชร์นั้นฝ่าฝืนตามบทบัญญัติมาตรา 6 (1)-(4) หรือไม่ ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบได้ และในกรณีที่นายวงแชร์ไม่ชำระเงินให้กับสมาชิกในวง หรือแชร์ล้ม ทำให้เกิดปัญหาในการตามตัวนายวงแชร์ และเกิดเป็นปัญหาว່ว่า จะฟ้องคดีที่ศาลไหนได้บ้าง เพราะคดีที่มูลคดีเกิดไม่ปรากฏแน่ชัดว่าเกิดขึ้น ณ ที่ใด พร้อมทั้งไม่ทราบว่าที่อยู่ของนายวงแชร์มีภูมิลำเนาอยู่ที่ไหน จึงเกิดเป็นปัญหาตามมาได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ ทำให้เห็นปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นปัญหาต่อแวดวงธุรกิจแชร์ในปัจจุบัน จึงเป็นที่มาของการเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับนายวงแชร์ของนิติบุคคล

ในประเด็นปัญหา ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 5 ได้กำหนดห้ามมิให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ ส่งผลให้ เป็นการปิดช่องทางมิให้นิติบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเล่นแชร์ได้เลย ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิและความสามารถของนิติบุคคลในการเป็นนายวงแชร์ จึงเป็นปัญหาตามมาในปัจจุบัน หากมีการอนุญาตให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ได้ และกำหนดข้อจำกัดต่าง ๆ ไว้ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ ก็จะทำให้เกิดปัญหาน้อยลง รวมทั้งในการตรวจสอบ สอดส่อง ดูแลของหน่วยงานที่รับผิดชอบก็จะทำได้ง่ายยิ่งขึ้น จึงเห็นควรแก้ประเด็นปัญหาดังกล่าวด้วยการแก้ไขบทบัญญัติในกฎหมายเกี่ยวกับการเป็นนายวงแชร์ของนิติบุคคล ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

จากเดิม

“มาตรา 5 ห้ามมิให้นิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ หรือจัดให้มีการเล่นแชร์”

แก้ไขเป็น

“มาตรา 5 บุคคลใดจะไม่มีสิทธิประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะเป็นบริษัทจดทะเบียนตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ห้ามบริษัทประกอบธุรกิจอื่นนอกจากธุรกิจแชร์ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บริษัทใดที่ประกอบกิจการใด ๆ นอกเหนือจากกิจการแชร์ ให้เลิกกิจการอื่นนั้นก่อนครบกำหนดสามปีนับแต่วันการเริ่มประกอบธุรกิจแชร์”

2. ปัญหาเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์

ในประเด็นปัญหา ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 6 ได้กำหนดอนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ได้ แต่ก็มีข้อจำกัดในการเป็นนายวงแชร์ ตาม (1)-(4) ส่งผลให้ปัจจุบันมีการดำเนินการเล่นแชร์ที่ฝ่าฝืนตามมาตรา 6 ทั้ง 4 อนุมาตรา และยังดำเนินการเล่นแชร์ในรูปแบบของการประกอบธุรกิจ ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบได้ยาก และไม่ทราบแน่ชัดว่าบุคคลใดประกอบธุรกิจแชร์ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติหรือไม่ จึงเห็นควรแก้ประเด็นปัญหาดังกล่าวด้วยการแก้ไขบทบัญญัติในกฎหมายเกี่ยวกับการบุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ ดังนี้

ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

จากเดิม

“มาตรา 6 ห้ามมิให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) เป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์มีจำนวนวงแชร์รวมกันมากกว่าสามวง
- (2) มีจำนวนสมาชิกวงแชร์รวมกันทุกวงมากกว่าสามสิบคน
- (3) มีทุนกองกลางต่อหนึ่งงวดรวมกันทุกวงเป็นมูลค่ามากกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
- (4) นายวงแชร์หรือผู้จัดให้มีการเล่นแชร์นั้นได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นนอกจากสิทธิที่จะได้รับทุนกองกลางในการเข้าร่วมเล่นแชร์ในงวดหนึ่งงวดใดได้โดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้ถือว่าผู้ที่สัญญาว่าจะใช้เงินหรือทรัพย์สินอื่นใดแทนนายวงแชร์หรือผู้จัดให้มีการเล่นแชร์ เป็นนายวงแชร์หรือผู้จัดให้มีการเล่นแชร์ด้วย”

แก้ไขเป็น

“มาตรา 6 ห้ามบุคคลธรรมดาประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่นแชร์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐภายในเขตอำนาจศาลที่จะดำเนินการหรือได้ดำเนินการโดยหน่วยงานดังกล่าว ซึ่งรัฐบาลอาจมอบอำนาจในนามให้จดทะเบียนตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่บุคคลธรรมดาจะดำเนินการประกอบธุรกิจแชร์ได้ จะต้องจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทตามเงื่อนไขในมาตรา 5 วรรคหนึ่ง เสียก่อน จึงจะมีสิทธิขอจดทะเบียนประกอบธุรกิจแชร์ได้”

3. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดให้มีการออกใบอนุญาตและการควบคุมการเล่นแชร์

ในประเด็นปัญหา ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ไม่ได้บัญญัติในเรื่องการขอใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์เอาไว้โดยเฉพาะ ส่งผลให้บุคคลใดก็สามารถเป็นนายวงแชร์ได้ จึงอาจ

ก่อให้เกิดช่องทางให้บุคคลดำเนินการจัดตั้งวงแชร์ เพื่อหวังกระทำความผิดหลอกลวงประชาชนให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่เรียกว่า ทรัพย์สิน ซึ่งกรณีเช่นนี้จะเป็นอันตรายต่อประชาชนและต่อระบบเศรษฐกิจอีกด้วย จึงเห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายเกี่ยวกับการจัดให้มีการออกใบอนุญาตและการควบคุมการเล่นแชร์ โดยเพิ่มเติมเป็นมาตรา 6/1 ดังนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 6/1 แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534

“มาตรา 6/1 ห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์

การขอรับใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการตามแบบที่หลักเกณฑ์กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและต้องมีคำชี้แจงของบริษัทผู้ขอรับใบอนุญาตระบุว่ารายการที่ระบุในคำขอของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นจริงและถูกต้อง”

4. ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์

ในประเด็นปัญหา ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ไม่ได้บัญญัติในเรื่องของการตรวจสอบสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์ ปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ที่เรียกว่า แอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารกันทั้งระยะใกล้ และระยะไกล ๆ ก็สามารถติดต่อกันได้ในปัจจุบัน เช่น Facebook หรือ Line ซึ่งที่อยู่ไม่เป็นหลักเป็นแหล่งให้เห็นได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้เข้าตรวจสอบ กำกับ ดูแลได้ยาก เพราะไม่มีสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์ จึงเห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์ โดยเพิ่มเติมเป็นมาตรา 6/2 ดังนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 6/2 แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534

“มาตรา 6/2 ให้บริษัทกองทุนแชร์ที่เปิดสถานที่ธุรกิจใหม่หรือเปลี่ยนที่ตั้งของสถานที่ธุรกิจที่มีอยู่เดิมในประเทศ ให้ยื่นคำร้องขออนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ

เมื่อได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานอาจให้ความเห็นชอบ หรือ ปฏิเสธที่จะให้ความเห็นชอบ และการตัดสินใจถือเป็นที่สุด

บริษัทกองทุนแชร์ ที่จัดตั้งขึ้นภายในประเทศจะต้องไม่เปิดสาขา หน่วยงาน หรือสำนักงานแห่งใหม่ในสถานที่ใด ๆ นอกราชอาณาจักร

บริษัทกองทุนแชร์ที่ฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง หรือ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท และในกรณีที่มีความผิดต่อเนื่องปรับไม่เกิน 20,000 บาท ตามจำนวนวันในระหว่างที่ยังมีการกระทำความผิดอีก ถึงแม้ว่าจะมีคำพิพากษาศาลไปแล้วก็ตาม

สรุปจากข้อเสนอแนะปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการจัดตั้งวงแชร์ตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเล่นแชร์ในปัจจุบัน พบว่ากฎหมายยังคงเป็นปัญหาและอุปสรรคอยู่หลายประการควรได้รับการแก้ไขให้ตรงจุด ซึ่งเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 โดยแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของมาตรา 5 ที่ห้ามนิติบุคคลเป็นนายวงแชร์ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 ที่ได้

อนุญาตให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ได้ เพิ่มเติมมาตรา 6/1 ในเรื่องการจัดให้มีการขออนุญาตจากหน่วยงานราชการเสียก่อนจึงจะสามารถประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์ได้ และเพิ่มเติมมาตรา 6/2 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบสถานที่ตั้งในการเล่นแชร์ หากได้รับการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวที่ยังคงเป็นปัญหายู่นั้น จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนเป็นอย่างมาก เพราะประชาชนผู้ที่สนใจจะเล่นแชร์นั้น ทำให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ไม่เปิดโอกาสให้กับมิฉฉาชีพได้มีช่องทางในการหาผลประโยชน์กับประชาชนได้ง่าย และยังเป็นประโยชน์ต่อแวดวงธุรกิจที่สนใจจะดำเนินการประกอบธุรกิจเป็นนายวงแชร์อีกด้วย ทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมทำให้สังคมสงบสุขไม่มีความขัดแย้งกัน นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติซึ่งการเล่นแชร์นั้นมีการหมุนเวียนเงิน ผู้มีรายได้น้อยก็สามารถที่จะทำธุรกิจขนาดเล็กได้ เพราะมีกองทุนแชร์สนับสนุนอยู่ ส่งผลทำให้ระบบเศรษฐกิจดี และยังเป็นประโยชน์ต่อการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้กฎหมายมีความทันสมัยมากขึ้น และบังคับใช้ได้จริง

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่เป็นสถาบันให้ความรู้ก่อให้เกิดภูมิปัญญาและให้แง่คิดที่ดีแก่ผู้ศึกษา ตลอดทั้งส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการด้วยดีตลอดมา และขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร. ศิวพร เสาวคนธ์ ที่ให้ความเมตตารับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำและให้แนวคิดในทางวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนตรวจทานแก้ไขเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย ทำให้งานวิจัยนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้อย่างรวดเร็ว ปราศจากอุปสรรคใด ๆ ผู้วิจัย จึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กรุงเทพธุรกิจ. (2564). *ย้อนรอย 5 คดีดัง หลอกลงทุน*. (ออนไลน์). Retrieved from:

<https://www.bangkokbiznews.com/business/954228>.

วริวรรณ์ พิพัฒน์เกื้อกุล. (2566). *การวิเคราะห์กลยุทธ์ทางการตลาดของธุรกิจการเล่นแชร์ออนไลน์*. สาร

นิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิทยาลัยการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

วิทยา เบญจาทิกุล. (2549). *ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534*. วิทยานิพนธ์นิติ

ศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิรา จำปาทอง. (2556). *หลักเกณฑ์การให้กู้ธุรกิจเงินกู้ยืมในระบบ*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.